

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11Csp/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202675
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618202675.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobkyne: Q. Q., V.. XX.XX.XXXX, B. P. K., I. S.. XXXX/X, štátny občan Slovenskej republiky, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J.Kráľa 5/A, proti žalovanému: HOME CREDIT Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, o zaplatenie 1335,77 Eur s prísl., o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 04.04.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 1335,77 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne, počnúc dňom 29.01.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

III. Žalobkyňi s a p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 14.06.2018, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a voči žalovanému zaplatenia sumy 1335,77 Eur s príslušenstvom, titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

2. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila so žalovaným - spoločnosťou HOME CREDIT Slovakia, a.s. Zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe predmetnej zmluvy poskytol žalovaný žalobkyňi peňažné prostriedky vo výške 1700,- Eur. Žalobkyňa má za to, že predmetná úverová zmluva, na základe ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky, neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a súčasnej sa v nej nachádzajú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobkyňa uvádza, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať:

- v súlade s písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - žalobkyňa má za to, že náležitosť v úverovej zmluve je nesprávne uvedená, t.j. v úverovej zmluve absentuje

- v súlade s písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie - náležitosť v úverovej zmluve je nesprávne uvedená, t.j. v úverovej zmluve absentuje

- v súlade s písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť - náležitosť v úverovej je nesprávne a neurčito uvedená, t.j. v úverovej zmluve absentuje

- v súlade s písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia - náležitosť v úverovej je nesprávne uvedená. V úverovej zmluve absentuje určitý termín splatnosti splátok

Keďže má žalobkyňa za to, že vyššie uvedené náležitosti v zmluve o úvere chýbajú, považuje sa podľa § 11 ods. 1) písm. b) citovaného zákona poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa uvádza, že termín konečnej splatnosti musí byť určený konkrétnym dátumom, pričom sa vyžaduje aj časová resp. dátumová špecifikácia. V úverovej zmluve nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru, ale úverová zmluva obsahuje iba údaj týkajúci sa počtu splátok (60) a lehotu splatnosti (60 mesiacov po poskytnutí úveru). Rovnako v úverovej zmluve absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Čo sa týka označenia údaju RPMN v podobe percentuálneho rozpätia dolnej a hornej hranice má za to, že takýto údaj nespĺňa požiadavku presnosti a jednoznačnosti vyjadrenia RPMN. Považuje takéto neurčité dojednanie o RPMN za neplatné. Žalobkyňa tiež poukazuje na to, že správne uvedená RPMN má byť v úverovej zmluve uvedená 36,18 %, nakoľko bolo zo strany poskytovateľa úveru nevyhnutné zahrnúť do výpočtu všetky poplatky, ktoré nemohol spotrebiteľ odmietnuť, a to aj poplatok za poistenie vo výške 4,03 eur/mesačne. V úverovej zmluve je aj nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť (3.114,60 eur), pričom správna celková čiastka úveru, ktorá mala byť uhradená je 3.433,80 eur. Žalobkyňa ďalej v žalobe uvádza, že celkovo uhradila žalovanému sumu 3035,77 Eur, a to za obdobie od 5/2013 do 4/2014 poštovými poukazmi sumu 467,84 eur a v období od 7/2014 do 1/2017 vykonanými zrážkami zo mzdy celkovo sumu vo výške 2.567,93 eur. Keďže žalobkyňa na základe predmetnej úverovej zmluvy dostala peňažné prostriedky vo výške 1700,-Eur a reálne žalovanému už zaplatila 3035,77 Eur, potom sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil v sume 1335,77,-Eur. Zároveň si žalobkyňa uplatnila aj zákonné úroky z omeškania počnúc dňom doručenia žaloby žalovanému.

3. Na základe výzvy súdu sa k podanej žalobe vyjadril žalovaný písomným podaním doručeným súdu dňa 05.02.2019, v ktorom prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzniesol námietku premlčania v zmysle ustanovenia § 100 ods. 1 v spojitosti s ods. 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní majetkových práv žalobcu. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojiročnej premlčacej doby, žalovaný uviedol, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobcovi známe. Žalobca vedel, že plní zo zmluvného vzťahu, vedel koľko plní a komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia, ale mať znalosť skutkových okolností vzťahu, z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie vydať. Žalobca uhradil sumu požičanej istiny vo výške 1700,-Eur, splátkou splatnou dňa 17.03.2015. Žalovaný má za to, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 17.03.2017 premlčaný. Poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Ro NS SR, sp.zn. 1Cdo 67/2011 a uznesenie NS SR z 10.1.2018 sp.zn. 3Cdo/169/2017. Vo svojom vyjadrení žalovaný tiež poukazuje na to, že je presvedčený o tom, že nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby, a to splátky úveru žalobcu oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Má za to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia. Má za to, že posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotným žalobcom bez ďalšieho nemôže mať za následkom vznik bezdôvodného obohatenia, nakoľko takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu. považuje preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený.

4. K dobe trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Spotrebiteľ disponuje informáciou aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, preto je cieľ sledovaný ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2001 Zb.z. dosiahnutý. Názor žalovaného je v súlade aj s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C - 42/2015, v ktorom sa vyjadril k niektorým náležitostiam úverových

zmlúv. Poukázal na to, že aj právna úprava SR reflektuje na nový vývoj rozhodovacej praxe, keď zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 od 01.05.2018 v rámci jej novely vykonanej zákonom č. 279/2017 Zb.z. upravuje, že v § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová "a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru" a v § 9 ods. 2 písm. i) sa slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok". V zmysle uvedeného zákon č. 129/2010 Zb.z. s účinnosťou od 01.05.2018 zmenil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je nepochybne v úverovej zmluve dodržaná. Vo svojom vyjadrení poukázal na rozhodovaciu prax niekoľkých okresných súdov.

5. Ohľadne určenia RPMN žalovaný zastáva názor, že výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne. Nepovažuje hodnotu RPMN za neuvedenú, nakoľko rozmedzie je zanedbateľné. Rovnako poukázal na rozhodovaciu prax súdov, ktoré považovali uvedenie RPMN v zmluve v podobe percentuálneho rozpätia dolnej a hornej hranice v súlade s úpravou § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z..

6. K uvedeniu rozkladu splátok žalovaný uviedol, že dodržal aj zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) 129/2010 Zb.z., nakoľko informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 57,23 eur pod bodom 37., o počte splátok -60 pod bodom 38., o termíne konečnej splatnosti - 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 47., a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedené: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Žalovaný má za to, že uvedenie termínu splatnosti je plne v súlade s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2019 vo veci C - 42/15, ktorý vo svojom závere konštatoval, že „článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum týchto splátok. „Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“

7. Ďalej žalovaný poukázal na to, že:

- v zmysle bodu 52 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15: „.... čl. 10 ods. 2 písm. h) tejto smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, a prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.“

- v zmysle bodu 53 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „...iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky.“

-v zmysle bodu 55 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „...pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti...“

-v zmysle bodu 58 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.“

8. Na podporu svojich tvrdení žalovaný tiež poukázal aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú uvádza vo svojom Uznesení zo dňa 22.2.2018 aj Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp.zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom sa súd vyjadril k náležitosti rozkladu splátok nasledovne: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach

(samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.“

9. K celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom žalovaný uviedol, že § 2 písm.h) a písm.g) zákona č. 129/2010 Zb.z. uvádzajú, čo je celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a čo sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Má za to, že v samotnej úverovej zmluve je poistenie uvedené ako poistenie výdavkov (dobrovoľné). V tejto časti sú uvedené aj ďalšie alternatívne ponúkané služby, a to jednak služba „Zmena výšky a počtu splátok“ a služba „Odložené splátky“. Klient je pri uzatváraní úverovej zmluvy dopytovaný okrem požadovanej výšky úveru a výšky splátok aj ohľadne možnosti uzatvorenia poistného, či iných doplnkových služieb a je len na slobodnom rozhodnutí klienta, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne alebo nie.

10. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti nepovažuje žalovaný žalobu za dôvodnú, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania, z akého dôvodu by mala byť predmetná úverová zmluva vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov, preto navrhuje, aby súd s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania zamietol žalobu v celom rozsahu.

11. K skutkovým tvrdeniam žalovaného sa žalobca vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 08.03.2019 v ktorom uviedol, že prax niektorých súdov viazať začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v oblasti spotrebiteľského úverového práva za situácie, kedy sa svojich peňažných nárokov voči dodávateľom domáhajú spotrebiteľia, na moment, kedy došlo zo strany spotrebiteľa k preplateniu istiny poskytnutého úveru je jednoznačne nesprávna, pričom nedôvodne sa stotožňujú a porovnávajú prípady, ktoré sú svojou povahou diametrálne odlišné, aby sa nakoniec odvolávali na tie rozhodnutia vyšších súdnych inštancií, resp. ich časti vytrhnuté z kontextu, ktoré pre posúdenie otázky subjektívnej premlčacej lehoty v danom konkrétnom prípade buď vôbec nie sú relevantné, resp. z nich ani nevyplývajú také závery, ako sa súdy aplikujúce toto vyššie uvedené kritérium snažia presadiť. Má za to, že NS SR v rozhodnutí 1 Cdo 67/2011 síce riešil otázku začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, avšak v danom prípade, ktorý posudzoval NS SR nešlo o spotrebiteľskú vec a v danom prípade, išlo o situáciu plnenia bez právneho dôvodu, ktorý od počiatku neexistoval, teda neexistovala žiadna zmluva. V tomto smere poukázal na uznesenie NS SR zo 16.1.2013, sp.zn. 6MCD0/9/2012: „ pokiaľ ide o plynutie subjektívnej premlčacej doby, odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že táto začína plynúť dňom, kedy oprávnený mohol zistiť skutkové okolnosti, z ktorým možno vyvodiť vznik bezdôvodného obohatenia. Kým rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu.“ Vzhľadom na uvedené žalobkyňa má za to, že v prejednávacom prípade medzi žalobcom a žalovaným existuje písomná zmluva, preto v tomto prípade nie je odvolanie sa na rozhodnutie NS SR 1CDo 67/2011 namieste, a po správnosti je potrebné zisťovať, kedy nastal subjektívny moment, kedy sa oprávnený subjekt, teda žalobca reálne o vadnosti úkonu ako o skutočnosti rozhodnej pre vznik bezdôvodného obohatenia dozvedel. Poukazuje tiež na rozsudok NS SR 3CDo 145/2004 a ako dôkaz navrhol vylúčiť žalobcu.

12. Čo sa týka uvedenia termínu konečnej splatnosti, žalobkyňa zotrvala na skutkových tvrdeniach uvádzaných v žalobe, kedy má za to, že v súvislosti s termínom konečnej splatnosti sa vyžaduje dátumová špecifikácia tejto náležitosti. Ohľadne vyjadrenia RPMN v zmluve spôsobom od... do, považuje za neurčitý údaj, a poukazuje aj na vyjadrenie v rozhodnutí SD EÚ vo veci C 42/15 „42. Pokiaľ ide v treťom rade o otázku, či sa táto požiadavka podpísania stanovená vnútroštátnou právnou úpravou môže uplatňovať na všetky náležitosti takýchto zmlúv, je potrebné poznamenať, že „zmluva o úvere“ v zmysle článku 3 písm. c) smernice 2008/48 vyhotovená v súlade s článkom 10 ods. 1 tejto smernice písomne alebo na inom trvalom nosiči musí zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods.

2 tejto smernice.“ Žalobkyňa tiež vo svojom vyjadrení poukázala na to, že pri uzatváraní zmluvy nemala možnosť výberu, musela akceptovať zmluvu takú aká jej bola predložená, pričom ak vychádza z textu samotnej Zmluvy o úvere, možnosť odmietnutia poistenia sa v texte nenachádza. V danej situácii má preto za to, že objektívne nemôže ísť o dobrovoľné náklady, ale o náklady povinné, ktoré boli podmienkou poskytnutia úveru a ktoré mali byť obligatórne premietnuté do celkových nákladov ako aj do parametra RPMN, čo sa nestalo.

13. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 27.05.2019 o 9.00hod, ktorého sa žalovaný nezúčastnil, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním, doručeným súdu v deň pojednávania, kde súhlasil s prejednaním sporu v jeho neprítomnosti a nežiadal o odročenie pojednávania na iný termín. Súčasne s ospravedlnením pripojil aj svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Žalovaný uvádza, že pre výpočet RPMN je dôležitý presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúčelový úver vyplatený bankovým prevodom na účet. Žalobca len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, absolútne však neuviedol výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospel. Pokiaľ výpočet realizoval prostredníctvom internetových kalkulačiek, žalovaný zastáva názor, že tieto majú len informatívny charakter, ktorý nie je možný považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN. Jediným oprávneným orgánom, ktorý vzhľadom na zložitost' samotného výpočtu RPMN môže uskutočňovať kontrolu RPMN je Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov. Vo svojom vyjadrení žalovaný uvádza, že dátum čerpania úveru pri uzatváraní úverovej zmluvy nebol úplne jasný, bol obmedzený lehotou poskytnutou na komplementáciu zmluvy a overenie údajov uvádzaných klientom. Táto lehota udávala limitné hodnoty dátumu čerpania. Tým boli obmedzené aj limitné hodnoty intervalu medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky, ktoré žalovaný ako veriteľ z dôvodu proklientského prístupu a čo najväčšej transparentnosti použil pre výpočet limitných hodnôt RPMN uvedených v zmluve v rozmedzí od 29,9% do 31,3%. Žalovaný má za to, že z hodnoty RPMN uvedenej v úverovej zmluve od 29,9% do 31,3% je žalobcovi ako spotrebiteľovi jednoznačne jasné a zrejmé, v akej výške sú náklady v zmluve zahrnuté, preto má žalovaný za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný v súvislosti s náležitosťou RPMN uvedenou v úverovej zmluve v rozpätí od - do dáva do pozornosti aj skutočnosť, že Krajským súdom v Trnave v rámci konania vedeného pod sp.zn. 26Co/78/2018 bola predložená prejudiciálna otázka Súdnemu dvoru EÚ v znení, či čl. 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48/ES sa má vykladať tak, že túto náležitosť spĺňa zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa RPMN uvádza určitým rozmedzím hodnôt (od - do), alebo či vyžaduje určenie RPMN len jedným konkrétnym údajom, pričom rozhodnutie Súdneho dvora bude aplikovateľné aj na prípad tejto žalovanej úverovej zmluvy.

14. Pojednávania sa zúčastnil právny zástupca žalobkyne, ktorý na pojednávaní zotrval na svojich písomných vyjadreniach, preto žiada vyhovieť žalobe v plnom rozsahu.

15. Pojednávania sa zúčastnila aj samotná žalobkyňa, ktorá bola v konaní vypočutá k spôsobu uzatvorenia úverovej zmluvy a k objasneniu skutočností súvisiacich s posúdením plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa v rámci výsluchu uviedla, že úver uzatvorila na základe telefonického rozhovoru, kde kontakt na žalovaného ako veriteľa našla cez inzerát a v rámci telefonického kontaktu uviedla žalovanému všetky svoje osobné údaje aj akú má predstavu o výške úveru. Na základe výšky jej príjmu jej žalovaný okamžite oznámil úverový rámec, ktorý jej poskytne a v rámci telefonického rozhovoru jej bolo odprezentované, že úver bude poistený, pričom nemala možnosť nijakého výberu, či chce alebo nie byť poistená a keďže potrebovala peniaze súhlasila so všetkým o čom bola do telefónu informovaná. Úverovú zmluvu následne dostala poštou, podpísala ju a odoslala naspäť. Konkrétny dátum kedy jej bol úver poskytnutý a akým spôsobom si žalobkyňa už nepamätala, uviedla len, že úverová suma bola pripísaná na jej osobný účet, avšak dátum, kedy sa tak stalo, resp. koľko dní od podpisu zmluvy ubehlo si nepamätala. Žalobkyňa ďalej uviedla, že úver spočiatku splácala, neskôr keď mala finančné problémy prestala splátky splácať, následne jej začal zamestnávateľ strhávať výšku splátky zo mzdy. Na dotaz súdu na žalobkyňu, z akého dôvodu kontaktovala advokáta a kedy sa tak stalo, žalobkyňa uviedla, že z internetu ako aj od kamarátky jej boli poskytnuté informácie o tom, že mnoho spoločností, ktoré poskytujú takéto úvery nemajú zmluvy v súlade so zákonom. Niekedy koncom roka 2016 navštívila advokáta JUDr. Cífru, ktorý si od nej zobral všetky podklady na preštudovanie a následne veľmi promptne podal žalobu na súd.

16. Právny zástupca žalobkyne k objasneniu prvej návštevy žalobkyne v advokátskej kancelárii uviedol, že žalobkyňa ho skutočne kontaktovala niekedy koncom roka, resp. na jeseň roku 2016. Mala viacero úverov, preto bolo potrebné spisový materiál preskúmať a nakoľko zistili, že sú jej strhávané jednotlivé splátky úveru zo mzdy, reagovali podaním návrhu na vydanie neodkladného opatrenia na Okresný súd Lučenec. Okrem toho boli na Okresnom súde Lučenec podané viaceré žaloby, nakoľko žalobkyňa mala niekoľko typov úverov. V tomto konkrétnom prípade rozhodovala sudkyňa JUDr. Balážová v konaní 8Csp/55/2017, kedy vydala neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložila povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a súčasnému zamestnávateľovi žalobkyne uložila povinnosť zdržať sa vykonania zrážok zo mzdy. Až na základe vydania tohto neodkladného opatrenia boli zrážky zo mzdy u žalobkyne zastavené, a teda až v tomto čase mohli vyčísliť konkrétnu výšku bezdôvodného obohatenia a následne mohli podať žalobu na súd, čo aj urobili.

17. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, a to najmä: žalobou, výpisom z Obchodného registra spoločnosti HOME CREDIT Slovakia, a.s., Zmluvou o hotovostnom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti HOME CREDIT Slovakia, a.s., informáciami o poistení dohodnutom v zmluve, potvrdením zamestnávateľa o výške zrážok zo mzdy v prospech spoločnosti HOME CREDIT Slovakia, a.s., a výpočtom celkovo zrazenej sumy od zamestnávateľa, poštovými poukazmi žalobkyne, písomnými vyjadreniami žalovaného a žalobkyne, uznesením Okresného súdu Lučenec 8Csp/55/2017 na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

18. Dňa XX.XX.XXXX uzavreli žalobkyňa so žalovaným Zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej, poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 1700,-Eur. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver v 60-tich splátkach po 57,23 Eur mesačne. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola určená sumou 3114,60 Eur. V úverovej zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba: 26,40%, RPMN: od 29,9 - do 31,3%, priemerná hodnota RPMN: 18,86%, spôsobom úhrady splátok: poštovou poukážkou a lehota splatnosti: 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15.dňa v poslednom mesiaci. Spôsob výplaty klientovi bol dohodnutý v bode 48. úverovej zmluvy : bankovým prevodom klientovi.

19. V bode 51. Úverovej zmluvy, s názvom „Poistenie výdavkov“, klient podpísal zmluvu vyjadril súhlas s tým, aby bol poisťníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity, pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie Prémium predstavovala sumu 4,03 Eur mesačne (7,58% z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

20. V bode 52. úverovej zmluvy, klient a spoločnosť uzavreli Dohodu o možnosti zmeny a výšky, počet splátok, pričom poplatok za službu (zahrnutý v splátke) predstavuje 0,30 Eur.

21. V bode 54. úverovej zmluvy, klient a spoločnosť uzavreli Dohodu o službe odložené splátky, pričom poplatok za službu (zahrnutý v splátke) predstavuje 0,99 Eur.

22. Súčasťou úverovej zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy, pričom klient, teda žalobkyňa zároveň podpísal na zmluve prehlásila, že sa oboznámila vo všeobecnými obchodnými podmienkami ako aj s obsahom poisťnej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou a poisťníkom.

23. Súčasne so Zmluvou o hotovostnom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere uzavrela žalobkyňa so žalovaným aj rozhodcovskú zmluvu, kde sa zmluvné strany dohodli, že žalujúca strana je oprávnená na výber prejednávania a rozhodnutia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v právnych vzťahoch vyplývajúcich z uvedenej zmluvy, alebo súvisiacich s uvedenou zmluvou v rozhodcovskom konaní pred Bratislavským rozhodcovským súdom, zriadeným pri spoločnosti Capitol Legal Arbitration s.r.o. IČO: 35 965 355 so sídlom Panenská 24, 811 03 Bratislava.

24. Za obdobie od 5/2013 do 4/2014 žalobkyňa poštovými poukazmi uhradila 6 mesačných splátok vo výške 57,23 Eur a 2 mesačné splátky vo výške 62,23 Eur. Spolu teda 467,84 Eur. Túto skutočnosť mal súd preukázanú z predložených poštových poukazov na účet - podacích lístkov (č.l. spisu 25).

25. Za obdobie od 7/2014 do 1/2017 na základe vykonaných zrážok zo mzdy žalobkyne, bolo v prospech žalovaného uhradené 2567,93 Eur. Túto skutočnosť mal súd preukázanú jednak z potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne zo dňa 10.02.2017 (č.l. spisu 23) a jednak z celkového vyčíslenia realizovaných zrážok zo mzdy zo dňa 18.05.2017 (č.l. spisu 24).

26. Uznesením Okresného súdu Lučenec 8Csp/55/2017-19 zo dňa 23.02.2017, súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, na ktorú odkazuje Žiadosť o výplatu zrážok zo mzdy zo dňa 26.06.2014 v súvislosti so zmluvou o hotovostnom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú uzavrel žalovaný so žalobkyňou. Súčasne súd uložil zamestnávateľovi žalobkyne: Železničnej spoločnosti Slovensko a.s., povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne. V odôvodnení okresný súd uviedol, že sa žalobkyňa návrhom doručeným súdu dňa 17.02.2017 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, totožného s výrokom uznesenia, pričom z odôvodnenia uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia vyplýva, že zamestnávateľovi žalobkyne zaslal žalovaný v priebehu mesiaca jún 2014 žiadosť na základe ktorej došlo k vykonaniu zrážok zo mzdy. Ku dňu 31.01.2017 bola zrazená celkovo suma 2567,93 Eur, pričom zrážky zo mzdy trvali naďalej.

27. Podľa § 497 zák.č. 513/1991 Zb.z. Obchodný zákonník, v znení účinnom ku dňu 04.04.2013, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka s účinnosťou ku dňu XX.XX.XXXX, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

33. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

34. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

35. Podľa § 107 ods.1/, 2/, 3/ Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, príhľadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietať.

36. Podľa § 1 ods. 2 zák.č. 129/2010 účinného k 04.04.2013, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

37. Podľa § 2 písm.a), b) zákona č. 129/2010 účinného k 04.04.2013, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 2 písm.d), g), h), i), l) zák.č. 129/2010 účinného k 04.04.2013,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

39. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zák.č. 129/2010 účinného k 04.04.2013,
(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

40. Podľa § 11 ods. 1 zák.č. 129/2010 účinného k 04.04.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

41. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb.z. po 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Vyššie uvedené zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola platne uzatvorená Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej, poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 1700,-Eur. Žalobkyňa ako spotrebiteľka sa v konaní domáha vydania bezdôvodného obohatenia a určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru.

46. Vzhľadom na to, že v konaní bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania, súd sa musel najskôr zaoberať dôvodnosťou vznesenej námietky. Pri posúdení dôvodnosti vznesenej námietky, súd vychádzal z ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka ako aj z rozhodovacej praxe, judikatúry a zisteného skutkového stavu.

47. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určitým spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

48. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné

na premlčanie aplikovať ust. §107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna 2 ročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pokiaľ márne uplynie jedna z uvedených premlčacích dôb, nie je možné oprávnenému právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať.

49. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt, treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku, začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok (ako je tomu v súdnej veci), premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. V predmetnej veci nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok (zo zmluvy o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere), a preto premlčacia doba môže začať plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa, k čomu v súdnej veci došlo až vydaním neodkladného opatrenia Uznesením Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 8Csp/55/2017 - 19 zo dňa 23.02.2017. Až na základe takto vydaného neodkladného opatrenia, došlo k ukončeniu zrážok zo mzdy prostredníctvom zamestnávateľa žalobkyne. Z uvedeného dôvodu sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia nepremlčalo v objektívnej trojročnej dobe, nakoľko žaloba bola na súd podaná 14.6.2018. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/1392/2014-197 zo dňa 24.09.2015.

50. Pre začiatok behu 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a z toho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie skutkového stavu v konkrétnom prípade (rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Cdo/121/2009).

47. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr (rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Cdo/67/2011).

48. Judikatúra v otázke plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je stabilizovaná v tom zmysle, že pre začiatok subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment, keď sa oprávnený dozvie všetky také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde a nie je pritom rozhodujúce, že už mal skôr možnosť dozvedieť sa skutočnosti, na základe ktorých si mohol urobiť úsudok o vzniku bezdôvodného obohatenia a jeho výšku. Súčasne z judikatúry Najvyššieho súdu vyplýva, že vedomosť oprávneného o tom, že sa na jeho úkor niekto obohatil a o tom, v čí prospech k tomuto obohateniu došlo, musí byť skutočná, preukázaná, nielen predpokladaná. (rozhodnutie II ÚS ČR sp.zn. 2460/2017 zo dňa 19.3.2018 v spotrebiteľskej veci).

49. Z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchu žalobkyne mal súd preukázané, že žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že dochádza na jej úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia až poradou s právnym zástupcom, niekedy v období jesene 2016. Následne žalobkyňa za pomoci svojho právneho zástupcu podala na Okresnom súde Lučenec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. Jej návrhu súd vyhovel uznesením sp.zn. 8Csp/55/2017 - 19 zo dňa 23.02.2017, na základe ktorého prestal zamestnávateľ vykonávať zrážky zo mzdy u žalobkyne, a tá mohla reálne vyčísliť výšku o ktorú sa žalovaný na jej úkor obohatil a uplatniť si svoje právo na súde. V danom prípade preto objektívna i subjektívna premlčacia doba, začala plynúť rovnako. Nakoľko žaloba bola podaná na tunajšom súde dňa 14.06.2018, súd skonštatoval už na samotnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2019, že nárok, ktorý uplatňuje žalobkyňa v konaní nepovažuje za premlčaný, preto námietka premlčania vznesená zo strany žalovaného je nedôvodná.

50. Súd sa ďalej v konaní zaoberal samotnou spotrebiteľskou zmluvou a podrobil ju súdnej kontrole, či spĺňa náležitosti uvádzané zákonom č. 129/2010 Zb.z. účinného v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, t.j. k 04.04.2013. Súd mal v konaní preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva, pričom z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojho podnikania a žalobkyňa uzavrela zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy, ako aj postavenia účastníkov zmluvy, dospel súd k záveru, že predmetný vzťah založený uvedenou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský a uzatvorenú zmluvu za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch. Z uvedenej definície je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je potrebné aplikovať nielen ustanovenia zák. č.129/2010 Zb.z., ale rovnako ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

51. Zákon č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy určuje v § 9 náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v prípade, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje tieto náležitosti je potrebné poskytnutý úver považovať v zmysle § 11 ods. 1 za bezúročný a bez poplatkov.

52. Podľa § 2 písm.g), h), l) zákona č. 129/2010 Zb.z. ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

53. Celková čiastka, ktorú musel spotrebiteľ zaplatiť bola uvedená v Zmluve v sume 3114,60 Eur, avšak táto suma sa nerovná celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť pri celkovej mesačnej splátke 57,23 Eur v počte splátok 60, čo predstavuje sumu 3433,80 Eur. Z uvedeného je zrejmé, že do tejto sumy nebol zahrnutý poplatok za poistenie, čo predstavuje 4,03 x 60 splátok, spolu teda 241,80 Eur, a tiež poplatky za služby uvedené v bode 52. a 54. úverovej zmluvy, teda poplatok 0,30 Eur a poplatok 0,99 Eur x 60 splátok, spolu 77,40 Eur, celkovo teda s poistným suma 319,20 (3433,80 - 319,20 = 3114,60). Z uvedeného je zrejmé, že do celkových nákladov neboli zahrnuté poplatky za poistné a ostatné poplatky, tým pádom bola nesprávne vyrátaná aj RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa. Zákon č. 129/2010 Zb.z. v § 2 písm.g) jednoznačne uvádza, že celkovými nákladmi spotrebiteľa sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, dane a poplatkov akéhokoľvek druhu, pričom do týchto nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, ak chce získať spotrebiteľský úver. Z výpovede spotrebiteľky, teda žalobkyne vyplynulo, že pri uzatvorení zmluvy nemala možnosť odmietnuť poistenie, resp. iné doplnkové služby. Bol jej úver aj s poistením a doplnkovými službami odprezentovaný ako celok, pričom ani z predpripraveného textu samotnej úverovej zmluvy nevyplýva možnosť spotrebiteľky odmietnuť poistenie Prémium v sume 4,03 Eur mesačne. Je evidentné, že spotrebiteľka musela prijať zmluvu, ktorá bola pripravená na predtlačenom formulári ako celok a takúto ju podpísať. V tomto prípade bolo potrebné aj náklady súvisiace s poistením a poplatky za doplnkové služby zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa.

54. Podporne ďalej súd uvádza, že vyjadrenie RPMN v bode 40. úverovej zmluvy v rozmedzí od 29,9 - do 31,3%, nie je možné považovať za súladné so zákonom č. 129/2010 Zb.z.. Žalovaný rozmedzie uvedenej RPMN odôvodňuje tým, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, ak klient súhlasil s tým, že mu presnú výšku RPMN oznámi po poskytnutí úveru. Súd je toho názoru, že zákon č. 129/2010 Zb.z. nepredpokladá v tomto smere uvedenie akéhosi rozpätia ročnej percentuálnej miery nákladov, ale vyžaduje uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v konkrétnom a jednoznačnom vyjadrení v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Údaj o RPMN v čase uzavretia zmluvy je dôležitý z toho hľadiska, že na jeho základe sa spotrebiteľ pri porovnaní RPMN uvádzaných pri

spotrebiteľských úveroch poskytnutých konkurenciou, môže rozhodnúť, či danú zmluvu uzavrie alebo nie, či je pre neho výhodná alebo nie. Rovnaký názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici, v rozhodnutí č.k. 17Co/150/2018 zo dňa 23.01.2019.

55. Ďalej súd uvádza, že podľa § 9 ods. 2 písm.f) zákona č. 129/2010 Zb.z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd konštatuje, že doba trvania zmluvy v uvedenom spotrebiteľskom úvere uvedená nie je vôbec, teda tento údaj absentuje a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je uvedený len v podobe: 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15.dňa v poslednom mesiaci (bod 47 zmluvy). Súd je toho názoru, že takéto vymedzenie termínu konečnej splatnosti nie je v súlade so zákonom č. 129/2010 Zb.z. a pre bežného spotrebiteľa nemá nijakú výpovednú hodnotu. Tento údaj je neurčitý a zavádzajúci, nakoľko nie je totiž zo zmluvy ani zrejmi dátum poskytnutia úveru, na základe ktorého by si spotrebiteľ dokázal termín konečnej splatnosti odvodiť. V priebehu dokazovania bolo z výsluchu spotrebiteľky zistené, že sama si údaje poskytnutia úveru nepamätá, a teda nevie určiť začiatok od ktorého by bolo možné odvodiť lehotu konečnej splatnosti úveru.

56. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí, resp. ich nesprávneho uvedenia, sa úverová zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm.a) b) zákona č. 129/2010 Zb.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy , t.j. ku dňu 04.04.2013. Plnením nad rámec poskytnutých istín úveru došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného, a to plnením bez právneho dôvodu, ktoré musí žalovaný vydať žalobcovi podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

57. Pre úplnosť súd dodáva, že námietka žalovaného týkajúca sa eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm.k) zákona č. 129/2010 Zb.z. je správna. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm.k) zákona č. 129/2010 Zb.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za použitia eurokonformného výkladu treba dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Súd poukazuje v tomto smere na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 , ktorý konštatoval, že „ eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Zb.z. , ktorý je v danom prípade nielen možný ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Zb.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby uvádzali v nich presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm.k) zákona č. 129/2010 Zb.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „ počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za použitia eurokonformného výkladu možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Sám zákonodarca dospel k záveru, že nie je možné, aby ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. bolo v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a rady č.2008/48 ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102 EHS, preto novelou zákona o spotrebiteľských úveroch č. 279/2017 Zb. z účinnou od 01.05.2018, reflektoval na vývoj rozhodovacej praxe súdov SR. Je povinnosťou súdu prihliadnuť aj na smernicu a na závery vyslovené v rozsudku Európskeho súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C - 42/15 , ktorý vo svojom závere konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. V zmysle bodu 52 rozsudku Súdného dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 čl. 10 ods. 2 písm. h) tejto smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa majú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

58. Vyššie uvedené však nemení nič na rozhodnutí Okresného súdu o tom, že uvedený spotrebiteľský úver je potrebné považovať v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Zb.z. za bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko na vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti postačuje absentovanie alebo nesprávne uvedenie čo i len jednej náležitosti uvádzanej v § 11 ods. 1 písm.a) a b).

59. V závere súd konštatuje, že žalovaný teda porušil povinnosť uloženú mu zákonom č. 129/2010 Zb.z., a to vyhotoviť perfektnú a spotrebiteľovi zrozumiteľnú zmluvu o úvere, so všetkými zákonom vyžadovanými náležitosťami, pričom na základe dohody o zrážkach zo mzdy vymohol od žalobkyne sumu 2567,93 Eur a na základe dobrovoľnej platby žalobkyne, ktoré vykonala poštovými poukazmi

sumu 467,84 Eur, celkovo teda žalobkyňa uhradila žalovanému sumu vo výške 3035,77 Eur z čoho vyplýva, že v prípade vyhlásenia úverovej zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú mal žalovaný nárok len na vrátenie poskytnutej finančnej čiastky, a to vo výške 1700,-Eur, preto došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu sa o sumu 1335,77 Eur. Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. V dôsledku konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, ktorý bol žalobkyni poskytnutý, vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobkyni majetkový prospech vo vyššie uvedenej výške, získaný ako bezdôvodné obohatenie. Vzhľadom k tomu, že bolo v tomto konaní preukázané, že sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, súd posúdil nárok žalobkyne uplatnený žalobou ako dôvodný.

60. Žalovaný sa ako dlžník žalobkyne dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, v dôsledku čoho mu okrem povinnosti zaplatiť dlžnú sumu titulom bezdôvodného obohatenia, vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania v zákonom stanovenej výške. Úroky z omeškania možno žalobkyni priznať len od času, kedy sa dlžník dostal do omeškania. Keďže Občiansky zákonník pri nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia nestanovuje splatnosť nároku veriteľa, vzťahuje sa na splatnosť tohto práva § 563 Občianskeho zákonníka a veriteľ je povinný v záujme determinovania splatnosti vlastnej pohľadávky požiadať dlžníka o plnenie. V deň nasledujúci po takejto žiadosti je dlžník povinný plniť a v prípade márneho uplynutia danej lehoty sa na ďalší deň dostáva do omeškania. Za deň zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe je potrebné považovať deň doručenia tejto žaloby žalovanému, t.j. 28.01.2019. Keďže k 1.dňu omeškania s plnením peňažného dlhu došlo dňa 29.01.2019 a v danom čase platila základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,00% žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1335,77 Eur do zaplatenia.

61.Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62.Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

63. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

64. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, súd jej preto priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti vo veci samej, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14 písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.